

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115207488
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1115207488.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľa: B.. N. K., G. XX.XX.XXXX, K. Y. XX/A, XXX XX K. proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci takto

r o z h o d o l :

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 16.03.2015 domáhal voči odporcovi náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100,- eur za každý aj začatý deň odo dňa 07.04.2013 do zaplataenia a náhrady škody vo výške 10,- eur za každý aj začatý deň odo dňa 07.04.2013 do zaplataenia titulom nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a jeho nesprávnym úradným postupom podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že dňa 25.02.2013 podal na Úrad špeciálnej prokuratúry trestné oznámenie, ktoré doplnil dňa 04.03.2013 a dňa 07.03.2013 pričom v podaniach poukázal na preukázané a aj nepreukázané nezákonnosti O.. E. a podozrivé nezákonné postupy a rozhodnutia jeho nadriadených a orgánov činných v trestnom konaní. Uvedené skutočnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin. Príslušné orgány nepostupovali správne, lebo nebolo začaté trestné stíhanie, jednotlivé skutky neposudzoval nezávislý orgán, neboli posúdené správne, právoplatné rozhodnutia nevzali do úvahy a o trestnom oznámení nebolo rozhodnuté v súlade so zákonom. V dôsledku uvedeného podozriví unikli spravodlivému trestu a mohli pokračovať v nezákonnej činnosti čo sa prejavilo v agresívnom útoku na dôchodcov dňa 03.04.2013 na Istrijskej ul. v Devínskej Novej Vsi dňa 03.04.2013, v zásahu proti vodičke na Dolnozemskej ul. v Petržalke a vo svedectvách o ďalších útokoch O.. E.. Navrhovateľ v obave z útokov O.. E. Q. A.. nemôže riadne vykonávať svoju prácu a ani sa slobodne pohybovať v uliciach Bratislavy. Navrhovateľ ďalej uviedol, že zo skutočností uvedených návrhu ako i uvedených ustanovení zákona je zrejmé, že osobná sloboda navrhovateľa bola nezákonne obmedzovaná a orgány činné v trestnom konaní nekonali v súlade a s účelom Trestného poriadku. Práva navrhovateľa nie sú chránené a v dôsledku toho navrhovateľ nemôže riadne pracovať a bezpečne sa pohybovať v mieste svojho bydliska. Navrhovateľ nemôže dôverovať orgánom činným v trestnom konaní a ani polícii a obáva sa ďalších útokov od týchto orgánov. Navrhovateľovi vzniká škoda a nemajetková ujma. Dňa 14.07.2014 navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ale Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nárok navrhovateľa neprerokovala.

Navrhovateľ v návrhu poukázal na ustanovenia § 1, § 2, § 14, § 196 ods. 2 Trestného poriadku a § 122 ods. 10, § 182, § 183, § 184 a § 186 Trestného zákona.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril a návrh žiadal zamietnuť. Odporca uviedol, že návrh navrhovateľa je neurčitý, navrhovateľ neoznačil žiadne rozhodnutie orgánov verejnej moci, ktoré by považoval za nezákonné a len vo všeobecnosti konštatoval, že také rozhodnutia existujú. Neoznačil žiaden konkrétny postup orgánov verejnej moci, ktorý považuje za nesprávny a len všeobecne konštatuje, že takýto postup existuje. Navrhovateľ ani nepoukazuje na žiadne konkrétne postupy či rozhodnutia orgánov verejnej moci, ktoré by sa mohli v súlade s platnou právnou úpravou považovať za nesprávne či nezákonné. V priebehu konania odporca vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa, že príslušné orgány nepostupovali správne, lebo nebolo začaté trestné stíhanie poukázal na uznesenie Ústavného súdu III. ÚS 525/2012 z 23.10.2012 obsahom, ktorého je, že z ustanovení Trestného poriadku nemožno vyvodiť subjektívne právo osoby, ktorá podala trestné oznámenie na začatie trestného konania teda, že nie je povinnosťou štátu kvalifikovať konanie, v ktorom sťažovateľ vidí porušenie svojich práv ako trestný čin. V súvislosti s trestným oznámením navrhovateľa zo 25.02.2013 uviedol, že dozorujúcou prokurátorkou Krajskej prokuratúry Bratislava bolo trestné oznámenie navrhovateľa odstúpené spolu s jeho doplnením dňa 28.03.2013 na ďalšie konanie Okresnej prokuratúry Bratislava V o čom bol navrhovateľ dňa 24.04.2013 i upovedomený. Poukázal tiež na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal ani vznik škody a príčinnú súvislosť medzi navrhovateľom uvádzaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V súvislosti s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody uviedol, že navrhovateľ návrh na predbežné prerokovanie nároku podal na Generálnu prokuratúru SR, ale vzhľadom k tomu, že návrh bol neurčitý, nevyplývalo z neho na základe čoho si navrhovateľ uplatnil nárok, Generálna prokuratúra SR navrhovateľa podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vyzvala na jeho doplnenie. Navrhovateľ však na výzvu nereagoval. Odporca tiež poukázal na to, že vzhľadom k neurčitosti návrhu nie je možné ustáliť či Generálna prokuratúra SR je v zmysle § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. orgánom oprávneným v prejednávanej veci konať za štát.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, prednesmi poverenej zástupkyne odporcu, oboznámil sa s listinnými dokladmi - - trestné oznámenie navrhovateľa zo dňa 25.02.2013 a jeho doplnenie z 25.02.2013, z 07.03.2013, článok „Polícia zbalila otca so synom. Bolo to brutálne a neadekvátne, tvrdí rodina“, článok „Uniklo šokujúce video policajnej brutality: Veď mi doláme väzy! kričala bezmocná Bratislavčanka“, článok „Brutálny policajt z videa má veľký problém: Šokujúce svedectvá jeho ďalších obetí!“, článok „E. bol prítomný na zásahu, pri ktorom zomrel človek: Polícia prezradila detaily!“, článok „Ďalšie desivé svedectvo o vyčíňaní policajta E.: Zlom mu ju, zlom! mal kričať ako nepríčetný“ , článok „Šokujúca výpoveď svedka o zásahu E.: Noro mi zomrel v náručí!“, žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 10.07.2014 doručená Generálnej prokuratúre SR dňa 14.07.2014 , úradný záznam zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 17C/44/2014, úradný záznam zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6C/47/2012, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave odbor poriadkovej polície č.p. KRPZ-BA-OPP-70-003/2013 zo dňa 24.01.2013, rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave odbor poriadkovej polície č.p. KRPZ-BA-OPP-70-002/2013 zo dňa 24.01.2013, uznesenie Ministerstva vnútra SR Sekcia kontroly a inšpekčnej služby odbor inšpekčnej služby I. inšpekčné oddelenie ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010 zo dňa 21.07.2010, uznesenie Vojenskej obvodnej prokuratúry sp. zn. Opn 574/10 zo dňa 04.08.2010, oznámenie Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 1Kn 79/12/1100-34 zo dňa 13.04.2016 s prílohami, odstúpenie trestného oznámenia Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VII/1 Gn 67/13-4 zo dňa 15.03.2013, predloženie podnetu navrhovateľa Krajskou prokuratúrou Bratislava Generálnej prokuratúre SR sp. zn. 1Kn 79/12-15 zo dňa 02.04.2013, prípis Okresnej prokuratúry Bratislava I č. 2pv 478/10/1101-36 zo dňa 11.04.2016 adresovaný Okresnej prokuratúre Bratislava II, prípis Okresnej prokuratúry Bratislava I č. 2 Pv 478/10-33 zo dňa 06.05.2013 adresovaný navrhovateľovi, prípis Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 1 Pn 326/13/1105-25 zo dňa 14.04.2016, oznámenie Krajskej prokuratúry Bratislava č. 1Kn 79/12-16 zo dňa 02.04.2013 adresované navrhovateľovi, oznámenie Okresnej prokuratúry Bratislava V č.k. 1Pn 326/13-4 zo dňa 18.04.2013 adresované navrhovateľovi, uznesenie Ministerstva vnútra SR sekcia kontroly a Inšpekčnej služby úrad inšpekčnej služby odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ČVS: SKIS-72/BKOK-V-2013 zo dňa 03.06.2013, sťažnosť navrhovateľa zo dňa 11.06.2013 ČVS: SKIS-72/BKOK-V-2013 zo dňa 03.06.2013, uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava V č.k. 1Pn 326/13-13 zo dňa 01.08.2013, doručka ako doklad o doručení uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava V 1Pn 326/13-13 navrhovateľovi dňa 06.08.2013, prípis Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. IV/1 Gn 514/13-1000-10 zo dňa 19.05.2016,

kópia poštového podacieho hárku z 19.07.2013, upovedomenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky IV/1 Gn 514/13-4 zo dňa 12.07.2013 a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ dňa 25.02.2010 podal na Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky trestné oznámenie zo dňa 25.02.2013, v ktorom uviedol, že v roku 2010 podal trestné oznámenie z dôvodu nezákonných zásahov policajta O.. E. a uzneseniami inšpekcie MV SR bol tento policajt odovzdaný na disciplinárne konanie. Následne dňa 24.06.2010 a dňa 07.07.2010 bol navrhovateľ ako oznamovateľ zaistený policajnou hliadkou O.. E., ale keďže sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania policajti ho krivo obvinili z priestupku, aby sa zaistenie javilo ako zákonné. Vymysleli si, že ich verbálne urážal a následne bol v oboch prípadoch z tohto skutku i obvinený. Navrhovateľ následne podal trestné oznámenia, ktoré boli odmietnuté. Po opakovaných sťažnostiach a podnetoch bol O.. E. odovzdaný na disciplinárne konanie za to, že bezprostredne pred zaistením navrhovateľa neoprávnenne vykázal z parkoviska. Proti rozhodnutiam o zaistení podal navrhovateľ odvolania, ktoré riaditeľ odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave zamietol. Proti tomu podal navrhovateľ žalobu na súd. Obvodný úrad v Bratislave právoplatne rozhodol, že údajný skutok navrhovateľa nie je priestupkom. Napriek tomu a napriek preukázanému neoprávnenému postupu policajta zo dňa 07.07.2010, Prezídium Policajného zboru nezistilo podmienky na preskúmanie rozhodnutí mimo odvolacieho konania. Súd dňa 07.12.2012 zrušil rozhodnutie Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, nakoľko zistenia boli vykonané v rozpore so zákonom. Uvedené podľa navrhovateľa nasvedčovali tomu, že členovia policajnej hliadky PMJ sa dňa 24.06.2010 a dňa 07.07.2010 krivou výpoveďou a vydieračským únosom oznamovateľa dopustili čiastkových útokov trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Konania ČVS: SKIS-234/IS-1-V/2010 a ČVS: SKIS-343/IS-1-V/2010 sú zmätočné a navrhovateľ žiadal, aby boli opätovne preskúmané. Navrhovateľ tiež žiadal, aby bolo obnovené konanie ukončené uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I ČVS: ORP-844/1-OVK-B1-2010, keď navrhovateľ z dôvodu, že vyšetrovateľ mu prideliť v predmetnom konaní procesné postavenie svedka, sa nemohol proti rozhodnutiu brániť. V skutočnosti mu O.. E. podložil nohu, čím zinscenoval útok na verejného činiteľa a tým sa dopustil trestného činu, pričom tento skutok nebol doposiaľ vyšetrený, nakoľko je právoplatne rozhodnuté, že navrhovateľ kopol O.. E. a nejedná sa o trestný čin a ani priestupok. Trestné oznámenia a sťažnosti navrhovateľa na činnosť O.. E. neboli nikdy na prvý krát dôsledne príslušným orgánmi preskúmané. Za opakované porušovanie navrhovateľových práv, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté uzneseniami inšpekcie MV SR ČVS:SKIS-96/IS-1-V/2010, ČVS:SKIS-261/IS-1-V/2010 a ČVS:SKIS-61/IS-1-V/2010 nebolo O.. E. uložené disciplinárne opatrenie.

Navrhovateľ v trestnom oznámení ďalej uviedol, že dňa 05.08.2010 sa osoba s identickým hlasom O.. E. pokúšala pod zámienkou doručenia rozhodnutia vylákať navrhovateľa z bytu. Podľa KR PZ v Bratislave to nemohol byť menovaný O.. E.. Navrhovateľ žiadal, aby sa bolo dôsledne preverené či sa v tom čase O.. E. nemohol nachádzať na Š. F. Z. O.. Navrhovateľ sa necítil bezpečne ani v mieste svojho bydliska a v obave o svoj život, zdravie, slobodu sa presťahoval a pred políciou miesto pobytu tají.

Opakované zaistenia navrhovateľa boli odvolacím orgánom, riaditeľom OPP KR PZ posúdené ako zákonné pričom názor príslušného orgánu, Obvodného úradu v Bratislave, že sa nejedná o priestupok, bol už známy a bolo tiež známe, že navrhovateľ spáchanie skutkov popieral, o skutkoch neboli dôkazy a ich spáchanie bolo nelogické a nepravdepodobné. Je podozrenie, že riaditeľ OPP KR PZ sa dopustil trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa tým, že rozhodol nesprávne v úmysle ochrániť podriadených policajtov alebo trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom.

Navrhovateľ podaním doručeným Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 05.03.2013 doplnil trestné oznámenie podaním zo dňa 25.02.2013 a uviedol, že podal dňa 25.02.2013 trestné oznámenie, v ktorom oznámil skutky, ktoré nasvedčujú, že policajt O.. E. sa dopúšťa pokračovacieho trestného činu a nadriadení prípadne ďalšie osoby mu zabezpečujú beztrestnosť. Dňa 02.03.2013 sa navrhovateľ dozvedel, že policajt O.. E. opäť bezdôvodne zastavuje taxikárov. Rozhodnutie o nezákonnom zaistení boli dňa 24.01.2013 zrušené a tým sa preukázalo opakované porušenie základného práva navrhovateľa a preukázalo sa, že pri každej kontrole navrhovateľa policajt postupoval v rozpore so zákonom. Skutočnosti nasvedčujú tomu, že O.. E. pripravuje na pokyn nadriadeného nátlak prípadne likvidáciu navrhovateľa.

Navrhovateľ podaním doručeným Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 07.03.2013 doplnil trestné oznámenie, v ktorom oznámil skutky, ktoré nasvedčujú, že

policajta O. E. sa dopúšťa pokračovacieho trestného činu a nadriadený, prípadne ďalšie osoby mu zabezpečujú beztrestnosť.

Odbor poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave bol povinný navrhovateľovi podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave 4S 280/2010-84 zo dňa 07.12.2012 zaplatiť trovy konania vo výške 132,- eur do 22.01.2013 a túto povinnosť si doposiaľ nesplnil a to ani napriek výzve zo dňa 04.02.2013. Podľa názoru navrhovateľa uvedeného v oznámení sa riaditeľ OPP KR PZ v Bratislave tým dopúšťa ďalšieho čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu, nakoľko nesplnil povinnosť určenú rozhodnutím súdu. To vzbudzuje obavy, že namiesto toho, aby niesol následky nezákonných rozhodnutí, umožnil podriadenému, spoliehajúc sa na jeho neznalosť, nedostatok charakteru a nenávisť voči oznamovateľovi, zastrášovanie alebo útok, po ktorom by sa už oznamovateľ nedomáhal nárokov z nezákonných postupov a rozhodnutí celej organizovanej skupiny.

Krajská prokuratúra Bratislava podľa oznámenia sp. zn. 1Kn 79/12/1100-34 zo dňa 13.04.2016 podania navrhovateľa zo dňa 25.02.2013 a 07.03.2013 označené ako „Trestné oznámenie“ resp. „Doplnenie trestného oznámenia“ odstúpila Okresnej prokuratúre Bratislava I a Okresnej prokuratúre Bratislava V na vyhodnotenie a ďalší postup v tých častiach, ktoré sa nevzťahovali na trestné veci evidované Krajskou prokuratúrou Bratislava. Vo vzťahu k trestným veciam evidovaným na Krajskej prokuratúre Bratislava boli uvedené podania navrhovateľa založené na vyhodnotenie a ďalší postup do jednotlivých dozorových spisov prokuratúry pričom vo vzťahu k veci vedenej pod sp. zn. 1Kn 79/12/1100 bolo podanie navrhovateľa zo dňa 25.02.2013 predložené dňa 02.04.2013 na rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR a toto bolo podľa oznámenia Generálnej prokuratúry SR odložené bez prijatia ďalšieho opatrenia ako nedôvodné.

Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podaním sp. zn. VII/1 Gn 67/13-4 zo dňa 15.03.2013 z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti resp. z príslušnosti z podania nezistenej, odstúpil písomné podnety navrhovateľa zo dňa 25.02.2013 a 07.03.2013 označené ako „Trestné oznámenie“, resp. „Doplnenie trestného oznámenia“, v ktorých poukazoval na rôznu trestnú činnosť príslušníkov PZ a domáhal sa preskúmania viacerých v minulosti vydaných rozhodnutí. V podaní bolo zároveň uvedené, že podávateľ podania (navrhovateľ) bol o odstúpení veci upovedomený.

Krajská prokuratúra Bratislava podaním sp. zn. 1Kn 79/12-15 zo dňa 02.04.2013 predložila Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet navrhovateľa v časti, v ktorej navrhovateľ žiadal o preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutí príslušných orgánov vo všetkých konaniach týkajúcich sa podozrenia z protiprávneho konania policajta O. E..

O odstúpení podania navrhovateľa Generálnej prokuratúre SR bol navrhovateľ ako oznamovateľ prípisom sp. zn. 1Kn 79/12-16 zo dňa 02.04.2013 upovedomený.

Okresná prokuratúra Bratislava I podaním sp. zn. 2Pv 478/10-33 zo dňa 06.05.2013 oznámila navrhovateľovi, že jej bol prostredníctvom Krajskej prokuratúry v Bratislave doručený podnet navrhovateľa vo veci žiadosti o obnovu konania ukončeného uznesením Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I sp. zn. ORP-844/1-OVK-B1-2010, ktorým vyšetrovateľ dňa 30.07.2010 v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. zastavil trestné stíhanie.

V podaní uviedla, že preštudovaním žiadosti dospel prokurátor k záveru, že túto je potrebné považovať za podnet v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre.

Po preštudovaní podnetu a vzťahujúceho spisového materiálu sp. zn. ORP-844/1-OVK-B1-2010 bolo zistené, že vyšetrovateľ dňa 07.07.2010 v zmysle § 199 ods. 1 Tr. por. začal vo veci trestné stíhanie pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Vo veci vypočul poškodeného L. E. a navrhovateľa a Š. Z. ako svedkov a následne dňa 30.07.2010 v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. trestné stíhanie zastavil. V uvedenom konaní bol navrhovateľ vyšetrovateľom vypočutý v procesnom postavení svedka, pričom preskúmaním jeho podnetu mal prokurátor za to, že postup vyšetrovateľa v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. bol zákonný a dôvodný.

Z prípisu Okresnej prokuratúry Bratislava I č. 2pv 478/10/1101-36 zo dňa 11.04.2016 vyplýva, že od písomného upovedomenia zo dňa 06.05.2013 na Okresnú prokuratúru Bratislava I neboli zo strany navrhovateľa doručené žiadne podnety a ani sťažnosti.

Z podania Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 1 Pn 326/13/1105-25 zo dňa 14.04.2016 vyplýva, že dňa 02.04.2013 jej bolo Krajskou prokuratúrou Bratislava doručené trestné oznámenie navrhovateľa zo dňa 25.02.2013, podané na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR dňa 26.02.2013,

doplnenie trestného oznámenia zo dňa 25.02.2013, podané dňa 05.03.2013 a doplnenie trestného oznámenia zo dňa 07.03.2013. Dozorový prokurátor preskúmaním trestného oznámenia a jeho doplnení zistil, že Okresná prokuratúra Bratislava V je miestne a vecne príslušná konať len vo vzťahu k časti trestného oznámenia na príslušníka PZ O.. Ľ. E. pre podozrenie zo spáchania čiastkového útoku prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, konkrétne v časti oznámenia, ktorou navrhovateľ žiadal o dôsledné preverenie či sa O.. E. nemohol nachádzať dňa 05.08.2010 v čase asi o 13.45 hod. v K. - O. na Š. F..

V ostatných častiach trestného oznámenia a jeho doplnení bolo trestné oznámenie navrhovateľa, keďže nebola zistená miestna a vecná príslušnosť Okresnej prokuratúry Bratislava V, vrátené Krajskej prokuratúre Bratislava pre ďalšiu služobnú potrebu.

O týchto skutočnostiach bol navrhovateľ dňa 18.04.2013 upovedomený.

Okresná prokuratúra Bratislava V podaním č.k. 1 Pn 326/13-4 zo dňa 18.04.2013 navrhovateľovi oznámila, že trestné oznámenie zo dňa 25.02.2013 v časti, v ktorej požiadal o dôsledné prešetrenie či sa O.. E. nemohol nachádzať dňa 05.08.2010 v čase asi o 13.45 hod. v K. - O. na Š. F., odstúpila vyšetrovateľovi PZ z Odboru inšpekčnej služby - západ Úradu inšpekčnej služby Sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR k vybaveniu, s tým, že o ďalšom postupe bude navrhovateľ informovaný vyšetrovateľom PZ.

Uznesením Ministerstva vnútra SR sekcia kontroly a Inšpekčnej služby úrad inšpekčnej služby odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ČVS: SKIS-72/BKOK-V-2013 zo dňa 03.06.2013 bolo trestné oznámenie navrhovateľa pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť príslušník PZ O.. Ľ. E. tým, že sa dňa 05.08.2010 v čase asi o 13.45 hod. na Š. F. Z. K. - O. pod zámienkou doručenia rozhodnutia pokúsil vylákať navrhovateľa z bytu, odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Proti uzneseniu ČVS: SKIS-72/BKOK-V-2013 zo dňa 03.06.2013 podal navrhovateľ dňa 11.06.2013 sťažnosť.

Okresná prokuratúra Bratislava V uznesením č.k. 1Pn 326/13-13 zo dňa 01.08.2013 sťažnosť navrhovateľa ako oznamovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietla ako oneskorene podanú.

Uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava V č.k. 1Pn 326/13-13 zo dňa 01.08.2013 bolo navrhovateľovi doručené dňa 06.08.2013.

Krajská prokuratúra Bratislava prípisom 1Kn 574/13-10 zo dňa 28.10.2013 vrátila Okresnej prokuratúre Bratislava V spisový materiál týkajúci sa veci oznamovateľa - navrhovateľa a to spisy 1Pn 326/13, ČVS: SKIS-72/BKOK-V-2013 s tým, že podnet oznamovateľa na preskúmanie správnosti vydaných rozhodnutí v trestnej veci, Krajská prokuratúra ako nedôvodný odložila a prípisom 1Kn 574/13-18 zo dňa 07.12.2013 opätovne vrátila spisový materiál potom ako Generálna prokuratúra SR opakovaný podnet navrhovateľa ako nedôvodný odložila.

Z podania Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. IV/1 Gn 514/13-1000-10 zo dňa 19.05.2016 vyplýva, že o trestnom oznámení navrhovateľa z 25.02.2013, doplneného podaniami z 25.02.2013 a zo 07.03.2013 bolo rozhodnuté upovedomením zo dňa 12.07.2013 sp. zn. IV/1 Gn 514/13-4, ktoré bolo navrhovateľovi dňa 19.07.2013 zaslané na ním uvedenú adresu.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky prípisom sp. zn. IV/1 Gn 514/13-4 zo dňa 12.07.2013 oznámila navrhovateľovi, že podanie navrhovateľa zo dňa 25.02.2013 označené ako „Trestné oznámenie“ a dve ďalšie podania označené ako „Doplnenie trestného oznámenia“ zo dňa 25.02.2013 a zo dňa 07.03.2013 boli po obsahovom posúdení vyhodnotené ako opakovaný podnet s dôrazom na konanie vedené Úradom inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR sp. zn. SKIS-510/OISZ-v-2011 a Krajskou prokuratúrou Bratislava sp. zn. 1 Kn 79/12, ktoré súvisí s odmietnutím trestného oznámenia O.. P. K..

V upovedomení bolo ďalej uvedené, že Trestný odbor Generálnej prokuratúry SR nie je príslušný na preskúmanie a ďalšie konanie v navrhovateľom uvedených konaniach pod rôznymi spisovými značkami vedenými orgánmi polície a prokuratúry. Vo vzťahu k veci preskúmania konania orgánov polície sp. zn. SKIS-510/OISZ-V-2011, v ktorom vyšetrovateľ uznesením zo dňa 15.02.2012 rozhodol o odmietnutí trestného oznámenia O.. P. K. vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu krivej výpovede a ďalších bol preskúmaný spisový materiál po oboznámení s ktorým a po konfrontácii s dôvodmi jeho napadnutia, prokurátor generálnej prokuratúry SR dospel k záveru, že vo vykonanom vyšetrení boli zo strany vyšetrovateľa zabezpečené a

vykonané všetky dostupné a reálne dôkazy, ktorých záverečné vyhodnotenia neumožňovalo iný postup, než ten, ktorý vyšetrovateľ zvolil. Policajný orgán a podriadení prokurátori vo svojich rozhodnutiach a písomnostiach podrobným spôsobom popísali zistené skutkové a právne závery a neboli zistené dôvody a okolnosti, z ktorých by vzišla potreba využitia ďalšieho prokurátorského opatrenia. V opakovanom podnete zo dňa 25.02.2012 neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli predmetom skoršieho preskúmania a nebol predložený žiaden relevantný dôkaz, ktorý by vyvracal doterajšie právne alebo skutkové závery a teda nie je dôvod na zmenu rozhodnutí vydaných vo veci. Navrhovateľom uvádzané dôvody sú všeobecného charakteru a majú viac menej podobu domniek, indícií a sprostredkovaných informácií.

Z dôvodu, že pri preskúmaní veci neboli zistené pochybenia, ktoré by vplývali na zákonnosť konania a rozhodovania vo veci a ktoré by odôvodňovali potrebu prijať ďalšie opatrenie nadriadeného prokurátora, bol podnet navrhovateľa vyhodnotený ako nedôvodný a bez ďalšieho opatrenia bol odložený.

Navrhovateľ bol zároveň poučený v zmysle § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, že ďalší opakovaný podnet v tejto istej veci vybaví nadriadený prokurátor len vtedy, ak bude obsahovať nové skutočnosti. V prípade, že nové skutočnosti takéto podanie obsahovať nebude Generálna prokuratúra na taký podnet reagovať nebude.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi a v prednesoch v priebehu konania uviedol, že príslušné orgány nepostupovali správne, lebo nebolo začaté trestné stíhanie, jednotlivé skutky neposudzoval nezávislý orgán a neboli posúdené správne, právoplatné rozhodnutia neboli brané do úvahy a o trestnom oznámení nebolo rozhodnuté v súlade so zákonom. nesprávny úradný postup podľa navrhovateľa spočíva v tom, že orgány činné v trestnom konaní nezačali trestné stíhanie a skutky uvedené v trestnom oznámení posúdili nesprávne a o trestnom oznámení nebolo rozhodnuté v súlade s Trestným poriadkom. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody uviedol, že škoda, ktorej náhrady sa domáha pozostáva z toho, že bol ohrozovaný O.O.. E. a jeho komplicmi. Od času útokov menovaného policajta proti ktorým sa bránil bol vystavený ďalším útokom a bol ohrozovaný jeho život, zdravie a sloboda a to až do času kedy bol menovaný policajt prepustený z policajného zboru. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy navrhovateľ uviedol, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu a nezákonných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní sa musel brániť, vzdorovať a čeliť ohrozeniu sám, bez akejkoľvek pomoci štátu. Štyri roky sa nemohol bezpečne pohybovať v uliciach hlavného mesta, nemohol bezpečne vykonávať prácu, ktorú vykonávať chcel. Príčinná súvislosť medzi navrhovateľom vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a nemajetkovej ujmy je daná nakoľko O.. E. Q. A.. unikli spravodlivému trestu a tým boli povzbudení v páchaní ďalších nezákonnostiach a nadobudli pocit beztrestnosti.

Navrhovateľ tiež uviedol, že je na výsluhovom dôchodku keď niekedy v dobe keď podal trestné oznámenie dňa 25.02.2013 ukončil spoluprácu pre taxislužbu.

Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno f) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa

poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi deklarovaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody nedôvodný a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ sa v prejednávanej veci domáhal náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánov prokuratúry keď navrhovateľom podané trestné oznámenie zo dňa 25.02.2013, doplnené podaním zo dňa 25.02.2013 a zo dňa 07.03.2013, všetky podané na Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky neboli vybavené podľa trestného poriadku a nebolo na ich základe začaté trestné stíhanie.

Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. nesprávny úradný postup orgánu štátu
2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia.

V prejednávanej veci navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup postup orgánov prokuratúry v súvislosti s vybavením ním podaného trestného oznámenia a jeho doplnení a skutočnosť, že napriek tomu, že navrhovateľ podal trestné oznámenie, trestné stíhanie na jeho základe nebolo začaté. Orgány činné v trestnom konaní na navrhovateľom uvedené skutkové okolnosti v trestnom oznámení nereagovali a vo veci podnetu nerozhodli a tento nevybavili riadne.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že navrhovateľ ním vytýkaný nesprávny úradný postup nepreukázal. V konaní naopak bolo preukázané, že orgány prokuratúry na trestné oznámenie a jeho doplnenie reagovali, týmito sa zaoberali a tieto vyhodnotili. Skutočnosť, že na základe podaní navrhovateľa nebolo začaté trestné stíhanie voči konkrétnej osobe a nebola vyvedená voči konkrétnej osobe trestnoprávna zodpovednosť, nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Z priebehu celého konania o podnetoch a sťažnostiach navrhovateľa, vid' uvedené vyššie, je zrejmé, že orgány prokuratúry prešetrili podnet - trestné oznámenie a toto v zmysle ustanovení Trestného poriadku odmietli nakoľko mali za dostatočne preukázané, že nebol dôvod na začatie trestného stíhania, s trestným oznámením sa zaoberali a výsledok ich prešetrenia navrhovateľovi aj oznámili. Navrhovateľ ako oznamovateľ, podľa jeho názoru trestného činu, nemá Ústavou Slovenskej republiky zaručené základné právo, aby na podklade jeho trestného oznámenia bolo určité konanie kvalifikované ako trestný čin a aby bolo vznesené obvinenie konkrétnej osobe. Posúdenie, či je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní (napr. IV. ÚS 180/09, III.ÚS46/2011).

Vymedzenie trestného činu, stíhanie páchatel'a a jeho potrestanie je vecou vzťahu medzi štátom a páchatel'om trestného činu. Štát prostredníctvom svojich orgánov rozhoduje podľa pravidiel trestného konania o tom, či bol trestný čin spáchaný a kto ho spáchal. Účelom tohto procesu je prioritne osvedčenie tohto vzťahu medzi páchatel'om a štátom a ochrana celospoločenských hodnôt, a nie bezprostredná ochrana individuálnych subjektívnych hmotných práv oznamovateľa trestného činu. K porušeniu práva navrhovateľa na právnu ochranu by došlo len v prípade ak by sa orgány činné v trestnom konaní jeho podnetom resp. podaniami vo veci nezaoberali, tieto ignorovali resp. nevenovali by im pozornosť, čo sa však v prejednávanej veci nestalo. Orgány prokuratúry sa podnetmi navrhovateľa zaoberali, podania navrhovateľa vyhodnotili a so skutočnosťami v nich uvedenými sa vysporiadali. Skutočnosť, že navrhovateľ sa s právnym názorom v nich uvedených nestotožnil, nemôže sama osebe viesť k záveru, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Podľa ustálenej judikatúry nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia.

Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na podstatnú skutočnosť, že preskúmať správnosť postupu orgánov prokuratúry ani nie je v právomoci tohto súdu.

Vzhľadom na uvedeného mal súd za to, že v prejednávanom prípade nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla.

Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí.

Súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanom prípade by navrhovateľ nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nesprávneho úradného postupu úspešný tiež z dôvodu, že za daného skutkového stavu neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku ním uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a jej výšky. Navrhovateľ v priebehu konania nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal. Navrhovateľom uplatnená náhrada majetkovej škody predstavovala náhradu vo výške 10,00 eur za každý i začatý deň odo dňa 07.04.2013 až do jej zaplatenia. Navrhovateľ v priebehu konania ani na opakované otázky súdu neuviedol z čoho ním uplatnená náhrada škody pozostáva, na základe akých skutočností mu škoda, ktorej náhrady sa domáha, vznikla a ako navrhovateľ dospel k jej výške. Navrhovateľ vznik škody a ani jej výšku nijakým spôsobom neodôvodnil a už vôbec jej vznik a výšku nepreukázal.

Navrhovateľ nepreukázal ani ním uplatnenú nemajetkovú ujmu, ktorú si uplatnil vo výške 100,00 eur za každý aj začatý deň od 07.04.2013 až do jej zaplatenia.

Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vznikutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného.

Navrhovateľ však uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by ním vytykaným nesprávnym úradným postupom zo strany prokuratúry došlo k negatívnym následkom v jeho súkromnom živote a spoločenskom uplatnení a dôkazy na preukázanie prípadných negatívnych následkov vykonať nenavrhol a ani na ne neodkázal.

Treťou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmov. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnu, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992).

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanej veci navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľ uvádzal, že príčinná súvislosť je daná, nakoľko O. E. Q. A. unikli spravodlivému trestu a tým boli povzbudení v páchaní ďalších nezákonnostiach a nadobudli pocit beztrestnosti. Takto navrhovateľom uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytykaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou majetkovej a nemajetkovej ujmy však neobstojí, nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť, keďže i v prípade, že by súd vyhodnotil, že k nesprávnemu úradnému postupu zo strany prokuratúry došlo, tento by nebol v priamej príčinnej súvislosti s navrhovateľom uplatnenou náhradou majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Navrhovateľ bol povinný v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu a v priebehu konania, ktorými odôvodňoval svoj nárok.

Súd na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že navrhovateľ nepreukázal ani jednu zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keď v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup, vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytykaným nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku teda podľa úspešnosti v konaní , ale úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca si náhradu trov konania výslovne neuplatnil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona